



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2960/2021
23.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Града Београда, кога заступа Градски правобранилац Града Београда, против тужених АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Новак Филиповић, адвокат из ..., ради раскида уговора и иселења, одлучујући о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1411/20 од 11.06.2020. године, у седници одржаној 23.02.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1411/20 од 11.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1411/20 од 11.06.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6969/17 од 04.04.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је раскинут уговор о откупу стана закључен између Града Београда као продавца и сада пок. ВВ, као купца, од 05.10.2001. године, оверен пред Другим општинским судом у Београду дана 07.11.2001. године под Ов .../... . Ставом другим изреке, тужене су обавезане да се са свим лицима и стварима иселе из стана бр. ..., у Ул. ... у ... и стан испражњен од лица и ствари предају на коришћење и располагање тужиоцу. Ставом трећим изреке, тужене су обавезане да тужиоцу накнаде трошкове поступка од 104.625,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1411/20 од 11.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужених и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, тужене су обавезане да тужиоцу на име трошкова парничног поступка поред износа досуђеног у ставу трећем изреке првостепене пресуде исплате још 22.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена ББ је преко пуномоћника благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и потребе уједначавања судске праксе, у смислу члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију и тражио трошкове за састав истог.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер се ради о решавању конкретног чињеничног питања и оцене доказа.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14), који се примењује на основу члана 506. став 2. наведеног закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11), објављених у "Службеном гласнику РС" бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 11.06.2020. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Тужилац је тужбу ради исељења и одређивања привремене мере забране оптерећења или отуђења предметног стана, поднео 19.07.2010. године, а у тужби је означена вредност предмета спора износом од 1.372.734,00 динара, што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност износа од 11.363 евра. Тужилац је преиначио тужбу поднеском од 24.04.2015. године, тако што је уз постојећи захтев за исељење додао и захтев за утврђење раскида уговора о откупу стана. Том приликом није мењао вредност предмета спора.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на утврђење и чинидбу, у коме вредност предмета спора означена у тужби не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП-а, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић